

berius nomine Germanici trecentos plebi festertos viritum dedit, seque collegam consulatu*m* eius destinauit.^a Nec ideo synceræ charitatis fidem adsecutus,^b amoliri iuuenem specie honoris statuit, struxitque causas, aut fortè oblatas arripiuit. Rex Archelaus quinquagesimum annum Cap-padocia potiebatur inuisus Tyberio,^c quod eum Rhodi agentem,^d nullo officio coluisse set. Nec id Archelaus per superbiā omiserat, sed ab intimis Augusti monitus; quia florente C. Cæsare, missoque ad res Oriē-tis, intuta Tyberij amicitia credebatur. Vt^e versa Cæsarum sobole, impe-rium adeptus est, elicit Archelaum matris literis, quæ^f non dissimulatis filij offensionibus clementiam offerebat, si ad preçandum veniret. Ille ignarus dolii, vel^g si intelligere crederetur, vim metuens, in urbem pro-perat: exceptusque immitti à principe, & mox accusatus in senatu, non ob-crimina quæ fingeabantur, sed angore, simul fessus senio, &^h quia regi-bus equa, nedum infima insolita sunt, finem vitæ sponte an fato impleuit. Regnum in prouinciam redactum est, fructibusque eius leuari posse centesimæ vestigal profellus Cæsar, ducentesimam in posterum statuit.

^{t.} Quemadmo-dū Archelaus
Tyberio intu-fuit, quod
eum Rhodi a-gentem nullo
officio collin-fer, ita subpij
clementiam, quod
eum Rhodi a-gentem collin-fer, in senatu
officia lauda-uit ut est libro
^{i.} Extincta, vt
lib. i. verso cui
tatis & tunc i.
plani extinta
necre repub-
& lib. sen. abo-
litas leges, &
funditus ter-
ras, &c.

O B S E R V A T I O N E S.

^a Non semper honos ad aliquem delatus sincere illius à quo defertur, in eum, qui honore honesta-tur, charitatis fidem facit.

^b Princeps si quem metuit, ob nimium vulgi fauorem, hunc specie honoris, procul amoreat ab ocu-lis hominum. cuius rei si nulle, in praesentia, probabiles sunt cause, has ipse, quando res omnes & singula momenta in sua potestate habet, aut struat, aut fortè oblatas arripiat.

^c Etsi amulatio, aut odia inter principes viros eò usque exarserunt, ut, qui ei aduersatur, quem neceſſari colimus, huius amicitia nobis intuta videri posset, tamen inter tot rerum humanarum voluntationes, hoc animo nostro semper obversari debet, cum, qui nunc rerum habens tenet, parvo momento euerit, aut extingui posse; cumque fortasse ceteris mox imperitaturum, quem fortuna aut multis casibus iactat, aut in occulto tener. Que cum ita sint, vir prudens nunquam quicquam committet, quo dicto, aut factio merito is offendit posset, qui aut iure sanguinis, aut singulare virtute, aut populorum voto, aliisque de causa definatur; ne is imperium adeptus meritus ab eo pœnas ex-petat, à quo se aliquid aut spretum, aut læsum esse meminit.

^d Cum cultus, & veneratio viris principibus, iure quodam illius dignitatis, quam obtinent, debeantur, satis constat, ab ijs, a quibus nullo officio coluntur, & quæ ledi eos, atque ab iis, a quibus aliquo facto offensi sunt. Itaque non satis est principes non ledere, verum etiam officio, quatenus licet, co-lendi sunt, huius rei illustrè testimonium est Thrasea Petrus: cui non quod quicquam in Neronem, aut Remp. deliquerit, obiciebatur; sed quod vni ipsi, incolumentis Neronis sine honore esset, & talia multa quæ leguntur lib. 16. Annal.

^e Hac est fallendi ratio omnium callidissima, nempe, verisimilia, atque adeq̄ vera narrare ei, qui decipitur; nempe, ut securus dormiat, ac secum bona fide agi putet.

^f Clementia principis non indignus videtur is, qui cum armis se tutari posset, posita ferocia, prin-cipem precatur.

^g Sepiùs admoniti, et si quæ in nos principes simulatè agunt, intelligimus, tamen non esse è re nostra vi intelligere videamur.

^h Reges non modo non infimo loco esse, sed ne æquo quidem iure cum ceteris viuere, & in ordinem cogi possunt.

ⁱ Acceptuone fructuose alicuius prouincia ceteris oneribus leuari à principe æquum est, & qua re amplitudo imperij, hac eadem continetur utilitas eorum, quorum opera parum est.